

Sveci su najsretniji ljudi

Neki se ljudi boje svetosti, misle da je to nešto ružno ili neprirodno. No to nije istina. Sveci su najsretniji ljudi, najljudskiji muškarci i žene.

19.03.2003.

“Kada bih htio reći što me osobito zadivilo na njegovoj osobi, tada bih rekao da je to prijatan mir koji je prožimao i rasvjetljavao razgovor, zatim neobična brzina njegovih misli, konačno njegova čudnovata sposobnost da neposredno

kontaktira s partnerom u razgovoru". Tim je riječima Viktor E. Frankl, osnivač logoterapije, opisao svoj dojam o sv. Josemaríji Escrivi de Balagueru, osnivaču Opusa Dei, kojega je Papa 6. listopada 2002. godine proglasio svetim. Bilo je to jedno od najbrojnijih misnih slavlja za proglašenje svetaca. Iako sv. Josemaría za života nije bio dobrodošao u svim crkvenim krugovima radi svojih revolucionarnih, naprednih misli, nakon njegove smrti tisuće je vjernika i trećina svih biskupa svijeta, među njima i kardinal Franjo Kuharić, pisalo Papi s molbom da se otvori proces njegove beatifikacije.

Inicijativom Hrvatskoga katoličkog zbora "Mi" i u našoj zemlji obilježen je taj veliki događaj. U crkvi Sv. Marka u Zagrebu 26. siječnja bila je svečana sveta misa koju je služio dr. Martin Schlag, generalni vikar Prelature Opus Dei za Austriju. U

svojoj propovijedi on nas je, u skladu s duhovnošću Opusa Dei, pozvao da otkrivamo Božji glas u svakodnevnomu životu. Svaki trenutak i sve okolnosti u životu su Božji poziv. Isus poziva svakoga. “Što čekamo? Zašto se ne probudimo? Što nas sprječava da objeručke prihvatimo poziv Božji?... Neki se ljudi boje svetosti, misle da je to nešto ružno ili neprirodno. No to nije istina. Sveci su najsretniji ljudi, najljudskiji muškarci i žene”, govorio je dr. Schlag.

Nakon sv. mise bila je prigodna akademija u središnjici Hrvatskoga katoličkog zbora “Mi” na kojoj je predavanje trebao održati dr. Ricardo Estarriol, dopisnik španjolskoga dnevnika La Vanguardia za srednju i južnu Europu, ali ga je bolest u tome spriječila. Njegovo je predavanje pročitao dr. Pave Žanić, član Opusa Dei koji živi i radi u Austriji. Uz

istaknute članove HKZ-a “Mi” predavanju su bili nazočni msgr. Juraj Jezerinac i župnik crkve sv. Marka Franjo Prstec.

Dr. Estarriol, koji je sudjelovao je u osnivanju Opusa Dei u Austriji, u svome je predavanju istaknuo da kao kršćani ne možemo voditi dvoličan život, ne možemo živjeti evanđelje samo katkad, već sve segmente života moramo prožeti njegovim duhom. I on nas poput dr. Schlaga poziva da otkrivamo “sjene Božanskoga” u svakodnevici, tada nam svakodnevni život prestaje biti teretom i postaje put koji vodi Bogu.

Tom prigodom osim dr. Schlaga iz Beča je došlo nekoliko članova Opusa Dei, među njima i Edith Zeltner. Ona pripada članovima prelature koji su se obvezali na apostolski celibat. Budući da nema obitelj, sve svoje slobodno vrijeme može posvetiti apostolatu i organizaciji aktivnosti u

sklopu prelature. Kazao je kako članovi poput nje nisu najvažniji, ali bez njih Opus Dei ne bi mogao djelovati. Svim članovima potrebno je duhovno vodstvo, a tome se ne mogu posvetiti oni članovi koji osim profesionalnih imaju i obiteljske obveze. Edith Zeltner smatra kako je upravo duhovno vodstvo, kroz prijateljski razgovor, najvrjednije što Opus Dei može dati Crkvi. U takvu razgovoru osoba može dobiti savjet kako u konkretnim životnim uvjetima biti bolji kršćanin. "Velika je šteta to što mnogo ljudi misli, ja sam već kršćanin, ja idem u crkvu, pokušavam ne griješiti, ali onda ne rastu u ljubavi, niti u kontemplativnomu životu. To je zadaća Opusa Dei, da svaka osoba nađe svoj put, da se približava Bogu, da shvati koji je njezin poziv u Crkvi, u obitelji, na radnome mjestu. Za to je potrebno duhovno vodstvo".

Opus Dei iz Austrije već dulje vrijeme radi na tome da svoje djelovanje proširiti i na Hrvatsku. Trenutačno čekaju poziv i dopuštenje biskupa te vjeruju da će tijekom ove godine početi sa svojim radom. Njihovo djelovanje počinje gradnjom centra u kojemu se organiziraju duhovne obnove i druge aktivnosti koje se odnose na obrazovanje cjelokupne osobe kao što su različite kulturne, umjetničke i sportske aktivnosti.

Pravno Opus Dei je osobna prelatura - ustanova Crkve koju podiže Sveta Stolica radi provođenja posebnih pastoralnih ili misionarskih djelatnosti. Njezina centralna uprava je u Rimu i podređena je Kongregaciji za biskupe. To pravno djelovanje dao joj je Papa 1982. godine, a crkveno je priznata još 1950. Opus Dei ima i svoje svećenike, to su isključivo oni članovi koji su već bili laici pa su se odlučili zaređiti. Oni su podređeni isključivo Prelatu, ali moraju

poštovati i propise dijecezanskih biskupa. Okupljeni su u Svećeničko društvo Sv. Križa koje je sv. Josemaría osnovao 1943. godine. Opus Dei nazočan je na svih pet kontinenata, ima oko osamdeset i šest tisuća članova, od toga tisuću i sedamsto svećenika.

Opus Dei je djelo Božje

Sv. Josemaría Escrivá de Balaguer rođen je 1902. godine u španjolskome Barbastru, a umro je 1975. godine u Rimu. Odmalena se isticao dubokom pobožnošću i iznimnom inteligencijom. Zaredivši se za svećenika najviše je djelovao kao dušobrižnik, osobito među siromašnima i potrebnima s periferije grada i u bolnicama sve do 2. veljače 1928. godine - od kada se potaknut Božjom milošću sasvim posvetio osnivanju i vodstvu Opusa Dei. Sv. Josemaría je trideset i pet godina prije Drugoga vatikanskog

koncila naučavao da smo svi u Crkvi, pa tako i laici, po krštenju pozvani na svetost i na apostolat. U tome duhu osnovao je Opus Dei kao novi oblik duhovnoga života i djelovanja. U početku nisu imali ime pod kojim su djelovali, sve do jednoga dana kada je Escrivu prijatelj pitao: “Kako stoji s tim djelom Božjim?” To je pitanje na njega djelovalo kao prosvjetljenje, shvatio je da je Djelo Božje - Opus Dei - najbolje ime za ono što treba ostvariti.

Poslije je o osnivanju Opusa Dei rekao da to “nije nikakav ljudski, već jedan veliki nadnaravni pothvat u kojemu se od početka ispunilo sve što je bilo potrebno kako bi se ono bez posebnoga isticanja moglo nazvati Djelo Božje”. Novost poruke Opusa Dei bila je u tome da je svaki čovjek, tko god bio, pozvan na svetost i apostolat bez napuštanja svoga položaja u svijetu. Polovinom XX. st. bila je to revolucionarna misao u

Crkvi, neki su je čak proglašavali herezom budući da se smatralo kako je svetost moguće postići isključivo kroz redovničko i svećeničko zvanje. Vladala je predrasuda da je svakodnevni, obični život nedostatan, dapače da predstavlja zapreku za kršćansko savršenstvo. No Escrivá smatra kako svijet treba posvećivati iznutra i voditi ga k Bogu, u tome se sastoji svjetovna duhovnost Opusa Dei.

Escrivá je naučavao duhovnost rada, za njega je materijalni rad taj koji treba pretvoriti u molitvu i svetost. U duhovnosti Opusa Dei uvijek se govori o tri aspekta ljudskoga rada, to su: posvećivanje rada, posvećivanje sebe u radu i posvećivati radom. Rad se može posvećivati tako da ga obavljamo iz ljubavi, on tada postaje naše služenje Bogu i ljudima. Takvo shvaćanje rada dovodi do toga da se Bog stavlja na prvo mjesto, odnosno da se sve

djelatnosti rade tako da se u njima razvija duhovni život. Posvećivanje sebe u radu, znači rasti kroz rad u krepostima - ljubavi, pravednosti, marljivosti, ljubaznosti i svim drugim vrlinama. "Običan život nije bez vrijednosti. Ako obavljati iz dana u dan uvijek iste stvari izgleda beznačajno i monotono, onda je to zbog toga jer nema ljubavi. Ako je tu ljubav, svaki dan dobiva svoj ton, polet i ugođaj", piše Escrivá.

Posljednji, treći, aspekt rada je posvećivati radom, on se odnosi na osobni apostolat koji je obveza svakoga laika, pa stoga i svakoga člana Opusa Dei. To, osim konkretnog apostolata, znači i djelovati vlastitim primjerom, dati najbolje od sebe na svakome mjestu i u svakoj prigodi.

Nadahnuće i uzor za takav način života našao je Escrivá u zajednicama prvih kršćana koji su ozbiljno tražili evanđeosku

savršenost. Godine koje je Isus proveo u Nazaretu također su primjer takvoga života - obiteljskoga života u skrovitosti, radu i molitvi. Te godine čine gotovo cijeli Isusov život - iako izgledaju sporedno, one također imaju otkupljujuću vrijednost - kazuje sv. Josemaría, i smatra kako su mnogi pozvani upravo na taj put. Nadamo se da će im osnivanje Opusa Dei u Hrvatskoj pomoći na tome putu.

Opus Dei u svijetu

1946. Portugal, Italija, Velika Britanija

1947. Francuska, Irska

1949. Meksiko, Sjedinjene Američke Države

1950. Čile, Argentina

1951. Kolumbija, Venezuela

1952. Njemačka

1953. Gvatemala, Peru

1954. Ekvador

1956. Urugvaj, Švicarska

1957. Brazil, Austrija, Kanada

1958. Japan, Kenija, Salvador

1959. Kostarika, Nizozemska

1962. Paragvaj

1963. Australija

1964. Filipini

1965. Belgija, Nigerija

1969. Portoriko

1978. Bolivija

1980. Kongo, Obala Bjelokosti,
Honduras

1981. Hong Kong

1982. Singapur

1983. Trinidad i Tobago

1984. Švedska

1985. Tajvan

1987. Finska

1988. Kamerun, Dominikanska
Republika

1989. Macao, Novi Zeland, Poljska

1990. Mađarska, Češka Republika

1992. Nikaragva

1993. Indija, Izrael

1994. Litva

1996. Estonija, Slovačka, Libanon,
Panama, Uganda

1997. Kazahstan

1998. Južno Afrička Republika

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sveci-su-najsretniji-ljudi/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sveci-su-najsretniji-ljudi/)
(23.02.2026.)